

У давнину у День Миколая Чудотворця зазвичай укладали всілякі угоди. Люди вірили, що цього дня ніхто не обмане, бо святий покарає шахрая. До цього свята у містах відкривали ярмарки, де встановлювали остаточні ціни на хліб і борошно.

День святого Миколая завжди починають молебнем у церкві. Колись (подекуди і тепер) жителі села збиралі гроші й у складчину ставили після молебню велику свічку, щоб святий захистив їх від усіх негараздів.

Після церковної служби вони влаштовували веселе свято, яке називали братчиною. Усі частування купували в складчину — це був своєрідний обряд примирення ворогів і прощення всіх образ.

Найбільше раділа святу дітвора. Адже цього дня вона отримувала безліч подарунків і смаколіків. Найбільше малеча полюбляла чудернацьке печиво з оздобленнями, яке назвали міколайчиками. Його робили у формі сніжинок, будиночків, ведмедиків, півників і, звісно, святого дідуся.

Звідки ж пішла традиція робити цього дня дарунки? Найімовірніше, вона зародилася після того, як єпископ Миколай допоміг одному збід-

нілому чоловікові видати заміж трьох його дочок.

Можливо, із середньовічної Німеччини, де напередодні свята батьки купували дітям новий зимовий одяг. Згодом вони почали дарувати ласощі, шкільне приладдя, іграшки, які клали в нові чи начищені й відремонтовані старі черевики, їх ставили поблизу камінів або вішали на

них панчохи з дарунками. Діти вірили, що святий саме через камін закидає у дім гостинці. Нéслухам клали різочку. Вважали, що імена тих, хто гідний чи не гідний подарунка, записували в Золотій книзі святого Миколая.

З часом діти почали писати листи святому, в яких перелічували свої добре справи, просили прощення за погані й писали, який саме подарунок хочуть отримати. З Німеччини звичай поширився на сусідні країни, а потім, вірогідно, й на українські землі.

Згодом настали часи, коли вшанування святих забороняли, тож у деяких країнах Миколая замінили новонародженим Ісусом. Тому малеча отримувала гостинці від його імені на Різдво Христове. З часом традицію подарунків від Миколая відродили, однак вона була міцно прив'язана до Різдва. Образ святого Миколая перестав асоціюватися напряму зі святым і перетворився на казкового Санта-Клауса.

Хоч би там як, але ми віrimo в чудотворну силу цього святителя, шануємо його пам'ять. Звертаємося до нього по допомогу, просимо захистити від бід і незгод. Тому бажаємо нашим читачам заступництва Миколая Чудотворця і щасливих святкувань!

Великий угоднику і святителю Божий Миколаю, пастирю й учителю всіх, хто зі щирим проханням вдається за твоєю допомогою! Ти допомагав тим, які до тебе вдавалися, допоможи й мені в усіх труднощах і потребах життя моого.

Коли прийде хвилина, де сила моя заслабка, де труднощі, що стають на дорозі життя моого, завеликі для мене, ти, угоднику Божий, подай мені помічну твою руку і стань мені на охорону, як ставав завжди тим, хто у труднощах і небезпеці пам'ятив про тебе. Поблагослови мене святительською твоєю рукою, настав на стежку добру, запали в мені віру непохитну і моли Христа Бога спастися душі моїй. Амінь!